

millor elogi que de les Cooperatives obreres de consum podria fer-se. Malgrat les naturals i inherents dificultats que tot començament importa, ella s'es anat obrint pas merescuent la confiança dels seus socis i la admiració dels que encara no ho son, pero que comptem figuraran dintre poc en les seves llistes, en vista de les ventatges que 'n reporta la classe proletaria d'un modo especial. An aquestos darrers sobre tot convida i es complau la Cooperativa en obrir les seves portes. La unió fa la forsa i de petits i insignificants grans de sorra es formen enormes montanyes que resisteixen la fragor de desencadenades tempestats. Comprar en un establiment cooperatiu es trovar-se a la mellor ocasió en possessió d'una quantitat relativament important sense que aparentmen s'hagi privat de cosa alguna. Quantitat que 'n tot temps pot reclamar, ja que está en son dret, dret reconegut pels Estatuts de la mateixa Societat.—X.

En Martí Gelpí i Rabassa es mort

La nova de la seva mort corregué rápida com raguer de pólvora per la vila, i ningú se ho volia creure; doncs, ningú es podia creure que fos mort el jove que tots sevien sa i robust i que l'haviem vist tranquil i rialler en quiscun espectacle de nostra vila, els uns per Nadal, latres per cap d'any i mai podiem subgerir l'idea que la mort treidorament, ems l'avingués arrencar tant prest d'aprop nostre, i es per aixó que apessars de que

la realitat; freda i asprement ens hem convens, mai podrem creure qu'En Martí sigui mort.

El buit d'el company per sempre seperat de nosaltres es tant punyent i doloros, qu'ems fa esclamar condolguits al arrencarnos despiadadement trossos del nostre cor després d'avernos donat vida,

I com a postrer tribut sols direm qu'En Martí devalla a la fossa emportansen l'amor de tots, dels seus per que hi perdien un fill amantíssim i dels amics per que perdien a l'amic, tot bondat, senzillés i franquesa. En Martí portava el llevat d'aquell home tant catalá tant nostre que a l'escó, aprop de la llar del foc; com la neu dels anys a emblanquit la testa, conservan la tredicció de la rasa catalana.

I es per aixó que el plorarem tant com ems duri nostre vida.

MISATJE

L: AMOR

Un gentil papelló d'ales daurades
que pel jardí formós, vola a l'atzar
extraient el nector que les fades
posareu en les flors, al esclatar

Papelló d'aleta fina
volguesis sentir mon plor
jo n'estimo a una nina
que ma voluntat domina
jo l'estimo de tot cor
volguesis anar a ella
i contarli mon amor
es una tendra poncella